

HRVATSKI DNEVNIK

God. II. — Broj 419.

Zagreb, ponedjeljak 19. srpnja 1937.

Cijena 1.— dinar

NEZAPAMĆENE MANIFESTACIJE

Ijubavi i povjerenja

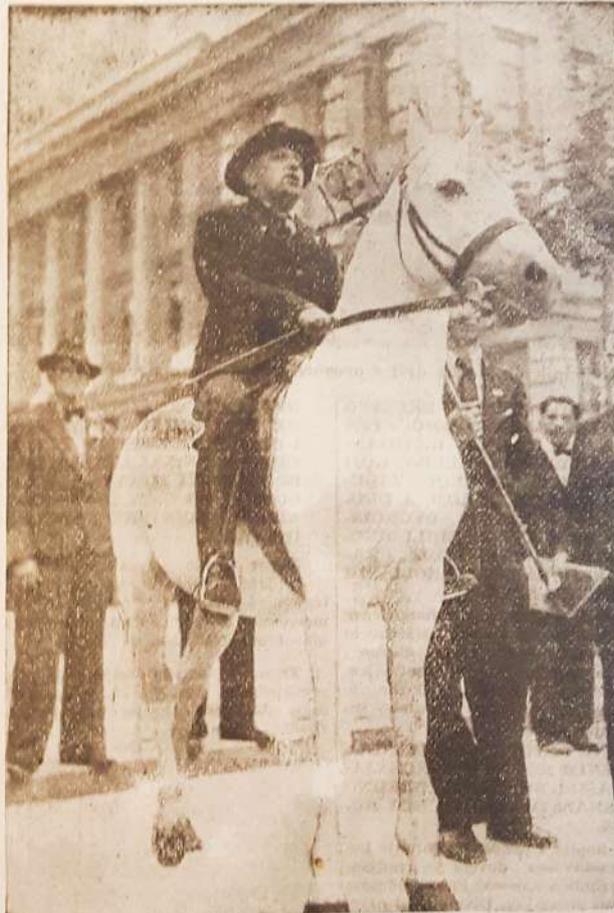
Preko 200.000 Hrvata pozdravilo je svoga vođu

Impozantna povorka od 50.000 oduševljenih pristaša
Konjanici, automobilisti, motoristi i biciklisti u povorci

Dva govora predsjednika dra Mačka

Zagreb, 18. srpnja. — Teško je i zamisliti svu veličnu zanosu i čitavoga hrvatskog naroda prigodom rođendana vođe i predjedinika dra Vladka Mačka. Biva hrvatska sela, ona u ravlini i brdima, svi hrvatski gradići i gradovi veseli se i raduju životnoj snazi onoga, čije ime u sebi sadržava misao i snagu hrvatske borbe i hrvatske pojede. Treći rođendan vođe i predsjednika dra Mačka koji svečano slavimo, znači treći rođendan hrvatske snage i sloge, treći manifestaciju naše svijesti i volje. Zato ova slava, koju čovjek ne može ni u naj-većoj fantastici zamisliti i svi poklici, namijenjeni imenu predsjednika dra Mačka, sadržavaju u sebi ključni probudjenje i rasipanje hrvatske sile, pozdrav hrvatskog seljčkog naroda slobodi i vjekovitu pravdu, koja su pred njim, koja silu i koja mora izvojevati. Nemoguće je izraziti riječima svu veličnu te proslavu, jer je ona velika toliko, koliko je velik čitav hrvatski narod. Teško je odjetiti ime dra Vladka Mačka od imena hrvatskog naroda, jer je narod njegov i jer on pripada čitavom narodu. Oni su jedno. Dijeliti njihovu slavu značilo bi isto, kao kad bismo htjeli podijeliti seljaštvo i zemlju, orače i oranice, suno i divosjeće, plod i cvijet. Gdje si cvijete? — pita plod. U tebi sam plode — odgovara cvijet. Te velike riječi indijskog pjesnika mogu se divno preotjeti na odnošaj vođe i predjedinika dra Mačka prema njegovom hrvatskom narodu.

Već stao, što je prolazilo ulicama glavnoga grada Hrvatske, Zagreba, naculo u onim stromasnim ulicama, mogao je vidjeti i osjetiti izraz radosti i sreće stanovništva noći rođendana predjedinika dra Mačka. Svagdje po zidovima zapisala su djeca njegovo ime, a zastave, velike i male, koje stariji istaknuše na kuće, popratilo radostan pohib nevine hrvatske djece. U taj čas svakom pada na pamet radost, koja se razvila u hrvatskim selima, što u šumoru svojih suna pod trepetljivo zvijezdama nakon mučnog rada razmišljaju o velikom danu, o velikoj slavi koju su izvo-

Predjedinik dr Maček govori na Mačkovićevom trgu

štili svojom snagom, svojom borbenošću i svojom svijesću. Začelo razmišljanje o mulcama, koje su prošle te im je ta sreća još veličanstvenija.

Sigurno bi milijuni njih, znajući, koliko će tisuće i tisuće seljaka u okolici Zagreba pohrliti svomu vođi, da ga vide na vlastite oči i da čuju njegov glas — bili presretni, da mogu i oni sudjelovati. Zaista, da su vidjeli onaj zanos i onu snagu, koja je protutnjala ulicama glavnoga grada Hrvatske, vidjeli bi, da su njihove misli bile na pravome mjestu i da borba, koju su vodili, postaje sve silnijom, neodoljivom i pobjednom.

Rano izjutra probudile su stanovništvo Zagreba, budnice i navijestile slavu velikog dana. U zoru začuše se pjesme hrvatskih seljaka, koji su stupali pod zastavama i nosili pozdrave hrvatskih sela, njihovu veličnu i njihovu moć. Snažna seljačka grla podizala su sreću i pravljala ga na neodoljive zanos. Iz svih prozora provirise ljudi, koji su pjeskili i klicali srži hrvatskog naroda.

SVEČANOST JE POČELA U TISINI, MIRU, KAO ŠTO SE JAVLJA SUNCE IZA PLANINA, DA USPLAMTI NA VRHUNCU NEBA I SJAJI I BLISTA ČITAVIM DANOM U SVOJ SVOJOJ LJEPOTI I VELIČINI.

Iz velikih gradskih kuća i iz onih malih kućica u predgrađu izdijše stotine građana, ponosni veličnom slavi. Sa svih strana grada dolazile su tisuće i tisuće seljaka u teškom i snažnom stupanju, u silnim, neslomljivim redovima, a njihove su pjesme grmlje izdaleka, praćene tamburama i glazbama. To ne bijaše narod, koji ide rastjerano, da se veseli ne znajući zašto, to su bile silne snage, koje idu u čvrstim redovima, da pokažu, koliko je njihova snaga i veličina i koje će pobjednički za onim ciljem, do kojega ih vodi njihov vođa i predjedinik. Taj je dan bio najveći dokaz zajedničke moći, zajedničke misli i zajedničke vjere stanovništva glavnoga grada Hrvatske i hrvatskih sela.

NEPREGLEDNO MNOSTVO HRVATSKOG SELJACKOG NARODA KLICE PREDJEDNIKU, DRU MAČKU

Hrvatsko seljaštvo očekuje dolazak dra Mačka

VEĆ PRILJE OSAM SATI FORMIRALE SU SE POVORKE GRADSKIH ORGANIZACIJA HRVATSKE SELJAČKE STRANKE KOD HEVATSKOG SOKOLA, NA MAZURANIČEVOJ ULICI I KAO RJEKE TEKLE KORITIMA ULICA IZ SVIH DIJELOVA GRADA.

Nad rijekama ljudstva plivala su zastave, vezeli natpisi i ploče, koje su imenovale pojedina društva, a nebrojeno mnoštvo pjeskalo je na pločnicima i mahalo zastavicama sa slikom vođe i predsjednika. Pobjedne pjesme, koje su svirale bezbrojne glazbe, izrazivahu kod mnoštva vesele kliktaje, povladijvanje i domahivanje. Kadgod je čovjek pošao, svagdje je opažao zastave i cvijeće, svagdje je čuo pjesme i kliktanja. U uzornom redu išle su stotine ljudi pod zastavama i svrstavale se kod Buljičevog spomenika čelom prema Mihanovićevoj ulici.

NA MAZURANIČEVOJ TRGU STAJALE SU VEĆ TISUĆE CLANOVA HRVATSKE SELJAČKE ZAŠTITE U DUGIM I PRAVLINIM BEOVNIMA, U PREKRASNIM NOSNAMA, KOJE SU SE UPOTPUNJAVALE SVOJOM LJEPOTOM

Bila je to prekrasna vojska, koja je čekala na zapovijed, da krene, da protutnji snažnim i odmjerenim korakom ulicama grada. Sve se izvršilo onako, kako je bilo i predviđeno. Najprije je pošla u Mihanovićevoj ulici tresnjevačka glazba, a iza nje poredali se zastavnici gradskih organizacija Hrvatske seljačke stranke i za njima tri Hrvatice, koje su pridržavale skutove dugih zastava.

IZA NJIH NALAZILO SE VODSTVO HRVATSKE SELJAČKE STRANKE, MEDJU KOJIMA BIAHU HRVATSKI NARODNI ZASTUPNICI REBERSKI, MAYER, DR SCHOLL, FINDRIK, DR JANČIKOVIĆ I OSTALI A ZAPAZILI SMO MILANA PEPIĆA I AMERIKANKU JANKOVIĆ.

S njima su se nalazili vanjski delegati Hrvatske seljačke stranke. Po tom dolaze organizacije HSS za grad Zagreb, sa svojim zastavama iz svih kotareva.

IZA X. KOTARA ORGANIZACIJE HSS BILA JE GLAZBA »JABLANA SA SAVSKJE CESTE. BURE POZDRAVA PRIMILI SU HRVATSKI NACIONALNI BOBILJASI NOSEĆI PLOČU S TIM NATPISOM.

Pjesak, poklicel i cvijeće bijahu poklonjeni onima, koji su u tamnicama i mučenjima prošlih režima čekali dan slobode. Iza glazbe hrvatskih skauta stupao je Hrvatski radnički savez sa svojim harjakom.

IZA KRIZAR GLAZBE ISAO JE SAVEZ HRVATSKIH PRIVATNIH NAMJEŠTENIKA I MERKUR. IZA SKAUTSKE GLAZBE KRENULE

HRVATSKIM RODITELJIMA

NA ZNANJE I RAVNANJE!

Dne 2. rujna naš popularni Hrvatski profesorski institut otvara u svojim prostorijama u Gundulićevoj ul. br. 45 svoj konvikt za redovite i privatne srednjoškole. Privatisti dva razreda godišnje. Hrvatski roditelji! Povjeravajte djecu samo ovome institutu i upozorite i druge kojima je na srcu uspjeh i odgoj djece.

SU VANJSKE ORGANIZACIJE H. S. S. A IZA VATROGASNE GLAZBE ISLE SU STOTINE SVIH V. TROGASACA ZAGREBA U KACIGAMA I UNIFORMAMA. EATIM SU ISLE ŽENSKJE ORGANIZACIJE: »HRVATSKO SISE« U KRASNIM NARODNIM NOSNAMA, »KATARINA ZRINSKA« I »HRVATSKA ŽENA«. IZA NJIH DOLAZI HRVATSKO PJEVAČKO DRUŠTVO »ZAGORAC« SA SVOJIM BAZELAKOM I NAPREDNA OMLADINA HRVATSKOG RADESE, KOJA JE DOMAHIVALA BEZBROJNIM ZASTAVICAMA, TE

Predsjednik dr Maček drži s prozora svoga stana drugi govor

HRVATSKO PJEVAČKO DRUŠTVO »ZVONIMIR«, »SAMOPOMOĆ« I ZA NJIMA BICIKLISTI GRADJANSKOG SPORTSKOG KLUBA, KOJI SU VOZILI U TROBRUDU ZAGREBJENI JEDNOM SRUKOM, A DRUGOM UPRAVLJAHU DVOKOLICOM, NJIH SU SLLJEDILI MNOGOBROJNI BICIKLISTI IZ GRADA, PREDGRADJA I OKOLISNIH HRVATSKIH SELA.

Dok je povorka kretala iz Mihanovićeve ulice, Tomislavovim trgom, Hatrovoim Draskovićevoim, Judišćevoim ulicom, Jelačićevim trgom, podravljani pjeskalo i zaspjuna cvijećem. Dolazilo je Frankopanskom ulicom Hrvatsko seljačko konjanništvo.

STOTINE I STOTINE KONJANIKU I RAZNIM SELJAČKIM NOSNAMA JAŠILI SU ČETVEROKEDNO NA SNAŽNIM SELJAČKIM KONJIMA.

Tutnjava kopita i ponosno vtjorenje konjanika zastavama dovelo je gradjanstvo do vrhunca nansosa. Povici odusjevljenja nisu prestajali. Divan red i uzorno zapovijedi zapovjednika pratilo je mnoštvo s najvećim ponosom. Tu je došla do najvećeg izraza snaga hrvatskog seljaštva i njegove zemlje. To nije bila seljaštva i njegovo zemlje.

To nije bila tih svočana procesija, to je bila silna snaga, koja je grnila po ulicama. — Vidjelo se na svim licima veselje i vjera u snagu, koja kraj njih prolazi. Tko je promatrao lica konjanika, opazio je potvrdu svome nansosu u njihovim pogledima, u njihovim kretnjama, u njihovom držanju. Mali seljački šeširići, rumeni, modri i bijeli kaputići, široke gaitice, divno balizirane, pojačavale su utisak snage i veličanosti. Konjanništvo se kretalo odmjerenim korakom, svjdosno svoje snage, Franko-

panskom ulicom prema Mazuraničevom trgu, gdje je Hrvatska seljačka zaštita u dugim redovima stajala pozorno i na zapovijed kretala se u četverokredno.

Dolazi dr Maček

Odljedom tisuće svjetla na Prilazu i na uglu Frankopanske ulice, koje su kliktale predsjednik i vođa dra Viadku Mačka, stano pjeskati i praviti provazi čeli konjanika, koja je jurila u galopu prema ostalom konjanstvu.

— Živio dr Vauko Maček! Živio vođa hrvatskog naroda! Živio predsjednik!

Na čelom bijelom pračion konjanicima, snažno zamastivo poplačana bijela, a jašto je u galopu predsjednik i vođa i snažno zamastivo poplačana bijela, a bezbrojni odusjevljeni svjetli, koji je vidio predsjednika upravo u mladenačkoj snazi i vješitini, podravljani pjeskalo i poklicima ovaj uspjeh. Vidjelo se nad glavama tisućbrojne publike, gdje tisuće lik predsjednika dra Frankopanske ulice, kraj mirnih četverokreda hrvatskog konjanništva, koja je ponosno i uzorno podravljala stavljenika čitave hrvatske domovine. Odmah nakon toga čulo su se zapovijedi i jašto krenu prema Mihanovićevoj ulici, dok je predsjednik s pratnjom odjašao, neprestano podravljajući kliktajima i domahivanjem tisuća, na Mazuraničev trg, pred čvrste redove Hrvatske seljačke zaštite, gdje ga je zapovjednik HSE Đuka Kemfelja podravljao ovim riječima:

GOSPODINE PREDSEDNICI! DANASNI TVOJ VIJEDNI KOMENDAN I IMENDAN ČESTITAM TI U IME CJELOKUPNE SE I ŽELIM, DA TE BOG UZDREI IZDRAVA NA DUGO GODENA, DA OSTVARIMO ZAJEDNICKE HRVATSKE SELJAČKE IDEALE.

Riječi narodnog zastupnika Kemfelje pojačane megalofonom, odjekivale su trgom, ispunjenim čvrstim seljačkim momecima i okruženom nepreglednim mnoštvom gradjana.

Trgom ponovo odjeknuše poklici predsjedniku dra Mačku, a čas nakon toga odmjese trgom predsjednikove riječi.

Govor predsjednika dra Mačka

—HRVATSKA SELJAČKA BRACI! ZAHVALJUJEM NA DANASNOM ČESTITCI, KOJU JE IZBROKAO ZAPOVJEDNIK I MOJ ZASTUPNIK DRUG KEMFELJA, A ZAHVALJUJEM I VAMA NA BROJNOM SUDELOVANJE, MI SMO HRVATI SELJAČKI NAROD, MIHOTVORAN, ALI MIHOTVORNOST NE ZNAČI KURAVSTINU, I ZATO SMO OSNOVALI HRVATSKU SELJAČKU ZAŠTITU, ZAHVALJUJEM VAM, ŠTO STE OVAKO SPREMNO DOŠLI DANAS, PA SE NADAM, DA ČE TE ISTO TARKO SPREMNO DOČI, KADA VAS POZOVU HRVATSKA DOMOVINA I HRVATSKI NAROD, ŽIVJELI!

Govor predsjednika dra Mačka bio je poprčan poklicima burnog odobravnja skopljenoj gradjanstva. Još čamali, i predsjednik dr Maček sa svojim pratnjom odjuri galopom u Đeljičevu ulicu, pred kojim je i dalje stajalo mnoštvo svjetla.

PJESADILJA, KOJU SU SACINJAVALI SIENI PRAUNUCI MATIJE GURČA, ZATUTNJILA JE ČVRSTIM KORAKOM S MAZURANIČEVOJ TRGA PREMA MIHANOVICEVOJ ULICI PRISTASE IZ DONJE STUBICE, JASTREBARSKOG, STUPNIKA, PISAROVINE, SAMOBORA, VRAĆCA, FRATER-SIKE, STENJEVKA, SESVETA IZ MARSIRALI SU ČVRSTO, OKICE NI HRVATSKIM TROBOJKAMA I ZELENILOM ZA SESIRIMA.

Trablači su prašli njihov korak, a publika je gledala, kako golema vojska sluša savršeno zapovijedi pojedinih zapovjednika, a statine nogu udari jedi sposobnosti Hrvatske seljačke zaštite burnim pjeskom i podravlima. Sate i sate mogao je vidjeti gledalac, stojeći mirno na jednome mjestu pločnika, snažno pokrete nogu, ruku i čitavog tijela. Grmljavina glazba odjekivale sutnjavom tisuća najspremljivih seljaka. — Pozor, satirjo! — Jekni glas zapovjednika, a statine nogu udari ednim udarcem o zemlju, podravljenim tisućama prisutnika. Nisu prestajali poklicati vjere i nansosa! Teško bi bilo slikaru opisati bujicu tisuća seljaka, koja je gorjela u narodnim životin bojama. Teško bi bilo govorniku izreći utisak, koji je imao gledajući neslomivu snagu tisuća i tisuća, koje znadu, zašto ulijevaju nansos i zašto zadaju strah. Čirne, bijele tilace, haljete i šeširići, i opet čirne, haljete i šeširići plivali su ulicama i opajali oči. Nikada nisu tako snažno tutnjale i grujele ulice glavnoga grada Hrvatske. Zauvijek će biti nezaboravna svirka hrvatskih seljačkih glazba i jek truba.

Od ugla Frankopanske ulice i Prilaza preko Frankopanske, Mihanovićeve, Tomislavovog trga, Jelačićevog trga, Blice, Primorske ulice i opet Prilaza, kada su pjesadila, konjanništvo i bezbrojna društva došla pred stan velikog svečara, dječa, žene, starci, mladići i muševci pjeskalo su kliktali i bacali cvijeće na svoju nađu, koja se pokazala u svoj svojoj stvarnoj vrijednosti. Tko bi nabrojio tolike dirjive pojedinačne časove, kada su gradjani bijeloga Zagreba izražavali svoju sreću i svoje radosti. Po svemu se vidjelo porođenje novih snaga, novih poleta, nove čvrstoće, koja se uzdiže do onog

Narodni zastupnik Đuka Kemfelja podravlja predsjednika dra Mačka na Mazuraničevom trgu

vrhunca, na kojemu se ne može govoriti, već srce bije, živci su napeti, oči se blištaju i vjera u nama raste, raste i vjera. — Tada čovjek i tisuće ljudi postaju srce, postaju uho i oko, koje sudeći gleda, sluša i osjeća.

TU SME I NAVEK BUME TAKVI BILI

Tako je vinkovo neki snažan seljak iz povorke i progovorio u ime onih tisuća, koje su stupale pokraj svoga vođe i predsjednika i u ime onih hiljada, koje su stajale na ulici drhtava srca i suznih očiju.

Mimohod na Prilazu

Pred predsjednikovim stanom na Prilazu bila je podignuta govornica. — Dok je predsjednik stajao u sredini, oko njega su bili okupljeni hrvatski narodni zastupnici ing. August Košutić, prof. Jelačić, dr. Ivan Pernar, dr. Sigismund Čajković, dr. Ivan Andres, Milutin Majer, Ivan Banković, dr. Ziga Scholl, Ivica Subašić, prof. Ljudevit Tomasić, dr. Tomo Janciković, Franjo Matić, Mato Domović, Dumbović, Karlo Mrak, Zivan Kuvčević, dr. Grga Vučković, Ivan Rebi i drugi. Neki su od njih sudjelovali u povorci, pak su nakon mimohoda došli da pozdrave predsjednika. Na govornici je bio i predstavnik SDS Savica Kosanović. Vidjeli smo tamo također predstavnika američkih Hrvata Ivana Butkovića, gđicu Janković, Ivu Ivičića i druge. Za mimohod stajala je na prozoru predsjednikova supruga gđja Josipa Maček i društvo gđje Pernar. Narodni zastupnik dr. Josip Reberski, predsjednik odbora za proslavu imenana i rođendana predsjednika dra Mačka, bio je u blizini govornice. Kasnije se pojavio i narodni zastupnik Gjukan Kemelija, zapovjednik SZ. Na govornici je bilo i nekoliko drugih bližih suradnika predsjednika dra Mačka.

I dok predsjednik tako stoji okružen svojim zastupničkim društvima, dotle se obavlja mimohod. Prolazi povorka, dugačka i neprekidna i traje od 10 i pol sati do posljednje podne. Prolazi istim onim redom, kojim je i pošla. — Jednako uzorno, oduševljeno i skladno. Nasuprot govornici izmjenjuju se glazbe, koje na časak zašute, da se čuje pjesma zanesa i oduševljenja. — Nakon toga se začuje jek trublje, pa onda opet pjesma, pljesak, poklici, mahanje šešira.

Iz povorke lete kite cvijeća na govornicu. Djevojčica Dragica Friščan u ime XVII. birališta prilazi govornici, čestita i predaje buket cvijeća. Kasnije se povorka zaustavlja. Govornici pristupa mala Nada Klobača, koja u ime organizacije HSS Savica čestita i predaje buket. Dr. Reberski je podiže do tribine, a predsjednik je poljubio.

Mimohod se nastavlja. Predsjednik HRS-a Orsag čestita u ime HRS-a, a i središnje rukuje s predsjednikom. Kasnije se ponovno zaustavlja povorka. Djevojčica Katica Iverneš iz Remeta pruža predsjedniku veliki buket crvenih karamfila i čestita mu. Predsjednik se središnje zahvaljuje. Čitavo je vrijeme vrlo dobro raspoložen. Ni u ovome velikom slavju ne ostavlja ga njegov zdravi humor.

SAMO NEKOLIKO SLIČICA

Jedan stari Zagrepčanin s periferije gleda oduševljeno predsjednika i kliče:

— Živio otac!
Predsjednik se razdragano nasmiješi i okrenuvši se svojoj pratnji rečne veselo:

— Je, a mogel bi mi bit' ded!
Prolazi kolona automobila. Jedan automobil, krcat dječicom, zaustavlja se pred tribinom, a vozar, po svojoj prilici otac, dovikuje predsjedniku:

— Daj Nam Bog dugi život!
Predsjednik mu uzvrća:

— Majka Božja puno penez...

Pozdravni govor narodnog zastupnika dra Josipa Reberskog

Oko 11 i četvrt, kada je prodefilirao jedan dio povorke, stupa pred tribinu hrvatski narodni zastupnik dr. Josip Reberski i okrenuvši se predsjedniku pozdravlja ga snažnim glasom:

— Dragi predsjedniče! Došli smo ovamo pred Tvoje lice da Ti se poklonim i zahvalimo za Tvoj muštrpni rad oko oslobođenja hrvatskog naroda. Došlo je ovdje preda Te danas i selo i grad — i grad Zagreb, srce i mozak hrvatskog naroda. Pet milijuna Hrvata je danas proglasilo ovaj dan svojim hrvatskim narodnim blagdanom. Proglasili su zato, jer je 1935. godine svaka hrvatska kuća

ponovno istakla svoj hrvatski barjak kao simbol hrvatske ništice. (Odobrava dr. Maček). Dragi predsjedniče! Preko 5 milijuna Hrvata uzdižu danas svoje srca i svoje osjećaje k Tebi i moli dragog Boga, da Ti dade zdravlje i jakost, da ovim putem, kojim si pošao, nastaviš i nadalje do potpune slobode naše hrvatske domovine. I mi molimo dragog Boga za Tvoje zdravlje. Molimo Ga, da nam jedinstveno i željno sunce slobode, da budemo jednom gospodarji na svojoj grudi. (Poklici: Tako let' živio!) Ovo što ste danas vidjeli, ovu manifestaciju snage, ovu vojsku naroda, oboružanu ne vatrenim oružjem, nego vatrom srca, duha i ljubavi, ta će vojska uvijek biti spremna, kada dadneš znak, ustati na obranu domovine. Svi Hrvati žele Ti iz dubine svoga srca, da poživilj dugi niz godina, živio vođa hrvatskog naroda. Živjelo veličanstvo hrvatskog naroda!

Nilešan čovjek, koji je vidio neposlavno raspoloženje sretnih prisutnika, ne će zaboraviti te časove. Nitko, tko je vidio i čuo grmljavinu snažnih koraka, slušao pjesme, opajao se svijeću hrvatskog sela i grada, koja je odraz milijuna seljaka i tisuća stanovnika gradova i gradila po čitavoj hrvatskoj domovini, ne će se moći suzdržati, sjetivši se te slave, od zanosne sreće, vjere i ponosa.

Kada je slava dovršena, kretale su se pojedine organizacije, pojedina društva i grupe gradskim ulicama praćene glazbama, vračalući se kući. Sa svih strana zgrada odjekivše pjesma, razliježili se poklici i odzvanjao pljesak. Velika svečanost, koja je započela tako dostojno i uzorno, završena je na isti način.

A tko bi mogao pokrenuti ono nepregledno mnoštvo, što je zaposlelo Prilaz s jednog kraja do drugoga, da se razlije? Jedva je prošla povorka, a već se tisuće i tisuće stisnule pred kućom predsjednika dra Mačka. Odzvanjao pjesma, odjekulo poklici:

— ŽIVIO! — ŽIVIO! — ŽIVIO!
Nikada se to nepregledno mnoštvo ne bi razilo, da se predsjednik nije pojavio na prozoru i sakupljenom mnoštvu održao kraći govor.

PROSLAVA PREDSEDNIKOVOG RODJENDANA U HRVATSKIM KRAJEVIMA

Osijek

Osijek, 18. srpnja. — Danas je na najvećaniji način proslavljen imendan i rođendan vođe hrvatskog naroda dra Vladka Mačka. U osam sati krenula je ogromna povorka s Gajevog trga kroz Desatljevu ulicu u župnu crkvu Tamo je služena pontifikalna misa. Poslije mise svratila se na novo povorka na čelu s vatrogasnom glazbom, te krenula iz Gornjeg u Dolnji grad na Jelačićev trg, gdje je održana manifestaciona skupština. Skupštinu je otvorio predsjednik kotarske organizacije HSS Gustav Ostojčić, seljak iz Penja pozdravivši prisutne, i zamolivši ih, da današnji dan proslave na dostojan način. Uzeo je riječ narodni zastupnik Petar Pelcer. On se zahvalio u ime dra Mačka. U svom odužem govoru kazao je, da su se u prvome redu okupili najsiromašniji seljaci, seljaci i radnici, da proslave imendan narodnog prvoborci. Ovo nije obična manifestacija sloge hrvatskog seljaštva i radništva, nego iskaz odanosti narodnome vodji dra Mačku i opomena svima onima, koji nepozvano hoće da utječu na rad hrvatskog seljačkog pokreta. Hrvatski narod imao je braću Radiće, a u prvome redu Stjepana Radića, koji svoje djelo nije mogao dovršiti. Stjepan Radić probudio je hrvatsko seljaštvo i organizirao prvi dio borbe za nacionalnu slobodu i socijalnu pravicu. Drugi dio borbe vodi dr. Maček. Borba se ne vodi samo protiv nasilnika nego i protiv pokvarene domaće gospode. Poslije govora, koji je završio željama i poklikom »Živio dr. Maček!«, govorio je predsjednik podružnice Hrvatskog radničkog saveza u Osijeku Domazet. On je čestitao u ime hrvatskog radničkog pokreta, koji je sastavni dio hrvatskog seljačkog pokreta. Hrvatski radnici vode borbu rame uz rame sa seljacima za slobodnu Hrvatsku. U ime »Hrvatskog sreće« govorila je predsjednica gospođa Baraković. Ona je prilazila značenju hrvatske žene u hrvatskom seljačkom pokretu. Konatno je govorilo omladinac Danilo Auer u ime omladine. Predsjednik skupštine Ostojčić za-

Drugi govor predsjednika dra Mačka

BRACO I SESTRE! KAD NE BIH IMAO NA LEDJIMA TOLIKO GOBLINA, KOJIKO BI IMAM. MOŽDA BIR SE, GLEDAJUĆI SVE OVO, MOGAO ZAVESTI I POMISLITI DA SVE OVO, ŠTO STE DANAS UČINILI, IDE MOJOJ OSOBI, MEDJUTIM SVE OVO, ŠTO STE DANAS UČINILI U ČAST I SLAVU MOGA RODJENDANA, NE IDE MENE, VEĆ OBU ZAJEDNIČKU IDEJU HRVATSKO NARODNE SLOBODE I SOCIJALNE PRAVICE (buran aplauz) JA VAM OD SVEG SRCA ZAHVALJUJEM, JER VIDIM, DA HSS NIJE SAMO STRANKA, NEGO ORGANIZIRANI HRVATSKI NAROD. ZAHVALJUJEM VAM I KLICEM: ŽIVIO SVIJEŠTI HRVATSKI NAROD! ŽIVJELA SLOBODNA HRVATSKA!

Nakon toga počelo se mnoštvo po malo razilaziti, no prošla su i dva sata po podne, a ljudi su se i dalje zadržavali na Prilazu i svaki se čas odjekivali poklici i pozdravi današnjem velikom svečaru.

Zastave na konzulatima

Zagreb, 18. srpnja. — Prigodom proslave rođendana i imenana dra Mačka nisu izvezili zastave samo Zagrepčani. U počast predsjedniku dra Mačku izvezili su zastave svojih država i ovi konzulati: engleski, francuski, talijanski, njemački, čehoslovački, poljski, rumunjski, austrijski, nizozemski, švedski, švicarski, turski, albanski i lotiški.

Čestitari kod predsjednika

Zagreb, 18. srpnja. — Predsjednik je stigao rano u jutro iz Kupina u svoj stan na Prilazu. Odmah nakon povratka počeli su dolaziti čestitari. Prva je došla američka Hrvatica gđica Janković, koja je predala predsjedniku lijep buket od žita i

poljskog cvijeta s rubom trake, na kojoj su bile napisane riječi: »Živio vođa svih Hrvata dr. Vladko Maček! — Hrvatski seljački savez UHA«. Nakon njih počeli su stizati i drugi čestitari. Odmah im zašle i nekoliko stisnuta je predstavnici američkih Hrvata Ivana Butkovića, a kao i druga predstavnici bosansko-hercegovačkih Stranke Velikog Viteza, dr. Grga Vučković, dr. Hinko Katančan, Sava Komanović i Galopara. Oni su izrazili predsjedniku željenu želju u ime svoje i u ime svoje stranke. Čestitaje su počeli dolaziti i drugi čestitari. Došli su mnogobrojni hrvatski narodni zastupnici, svi, koji stajali su u Zagrebu ili koji su stigli u Zagreb, da sudjeluju kod proslave. Čestitali su predstavnici svih imenava hrvatskog seljačkog pokreta, predstavnici kulturnih, humanitarnih i drugih društava. Nemoguće je navesti svu imena. Došli su svi. Nitko nije izostao. Dolazili su prije predsjednikovog odlaska na Makaranski trg, dolazili su nakon mimohoda u Deželićevu ulicu, dolazili su neprestano. Svi oni, obznanjena od zadovoljstva, što vide deseg svečara veselje i zdravo, svi s ponim srcem toplih i iskrenih želja za zdravlje, dug životni uspjeh u narodnoj borbi.

Brzajavne čestitke

Zagreb, 18. srpnja. — Predsjedniku dra Mačku stizu pismene i brzajavne čestitke iz svih krajeva, od organizacija hrvatskog seljačkog pokreta, od hrvatskih narodnih zastupnika, hrvatskih društava i mnogih prijatelja i poštovatelja.

Predsjednik je primio čestitku od dra Jurja Krnjevića iz Pariza, od općinske čestitke iz Sv. Ivana Zeline, od podružnice »Hrvatskog Radića« iz Teslića, od organizacije HSS iz Teslića, od dra Vjekoslava Kukovca i drugova iz Maribora, od prijatelja iz Novske, od kotarske organizacije HSS iz Stoca, od obitelji Granić iz Spilja, od Kolakovića iz Gospića, od kotarske organizacije i Gospodarske Sloge iz Dubrovnika, od dra Ivana Protuhica iz Dubrovnika, od pristaša iz Bačkog Petrovog sela, od pristaša iz Baranje, od Seljačke Sloge iz Koprivnice, od muslimana pristaša HSS iz Gackoga, od prijatelja iz Velike Gorice, od organizacije HSS iz Novog Marofa, od Ivana Balvanovića i Josipa Benića iz Čačka, od Hrvata iz Nevešnja, od dra Milana Gavrilovića iz Beograda, od dra Karlovića iz Varaždinskih Toplica, od pristaša iz Zmajevca, od župnika dra Bilogrivića iz Bosanske Gradilke, od Muhameda Sarića iz Trebinja, od Nikole Kisića iz Trebinja, od dra Tanaja iz Kamnika, od Ante Budimirovića iz Travnik, od općinske organizacije HSS iz Ogulina, od Hrvatske čitaonice iz Breze kraj Sarajeva, od prote Podunavca iz Pakraca, od organizacije HSS iz Herceg Novog, od općinskog vijeća iz Velike Gorice, od Seljačke sloge iz Gornje Rijeke, od pristaša iz Bosanskog Novog, od Franje Lipkoga iz Travnika, od dobrovoljnog vatrogasnog društva iz Bednje, od dra Mirka Brodjavina iz Sv. Janeza ob Bohinjskom jezeru, od dra Semča iz Krapine, od obitelji Rieči iz Broda na Kupu, od Hrvatskog Doma i Hrvatskog Radića u Vinkovcima, od pristaša muslimana iz Prnjavora, od »Napretka« i Hrvatskog Radića iz Dobričina, od Dimitrije Spadičera i drugova iz Beograda, od pristaša iz Sombora, od pjevačke župe »Kuhač« iz Osijeka, od općine Staro Petrovo selo, od prijatelja iz Crnomlja, od »Hrvatske žene« iz Virovitice, od Ademage Mešića iz Pešnja, od dra Federina iz Rogaske Slatine, od dra Valentkovića iz Zagreba, od kluba čehoslovačkih akademikara agraraca, koji borave u Hrvatskoj, od pristaša iz Bačke Podgore, od Sandora Brauna iz Gjurjevca, od pučanstva općina Bjelovar i Moravče iz Sv. Ivana Zeline, od Motokluba Zagreb, od pučanstva općine Gospić, od hrvatskog radništva iz Kakanja, od kluba studenata slavistike s naučnog putovanja iz Banjaluke, od podružnice »Napretka« u Mariboru, od Mačkovića iz sela Palačkovci kraj Prnjavor, od pristaša iz kotara Prnjavor, od muslimana pristaša iz Bosanskog Novog, od Hrvata iz kotara Ožaci, od pristaša iz kotara Novo Mjesto, od Tome Kovačića i drugova iz Beograda, od Rajka Kolanovića iz Delnica, od dra Locherta iz Varaždina, od uprave Hrvatskog Doma iz Osijeka, od organizacije HSS općine Nova Kapela, od podružnice HRS-a Slav. Brod, od

vršilo je iza toga skupštinu zahvaljujući se svima, našto je glazba intonirala »Lijepu našu«.

Varaždin

Varaždin, 18. srpnja. — Danas u znak proslave imenana i rođendana predsjednika HSS i vođe hrvatskog naroda dra Vladka Mačka osvanuo je Varaždin u zastavama. Od pučke svečanosti odrodjen je sav čisti prihod za postradale od tuće u Vlnici. Svečanost proslave održat će se u Jašnici. U dvostruku jašionu postavljeno je deset metara visoko postolje, na kojemu će biti tri metra visoka slika predsjednika. Ova slika bit će večeras osvjetljena crvenim, bijelim i plavim svijetlom. Na večer bit će baletjada.

Banjaluka

Banjaluka, 18. srpnja. — Rođendan i imendan predsjednika dra Mačka proslavljen je vrlo svečano u Bosanskoj Krajini. Sinoć u 7,30 sati zapaljen su krlesovi prema redonjelo na svim bregovima. Danas se je svrstala ogromna povorka na ulazu u grad s prvacima HSS na čelu. Povorka je bila u uzornom redu. Na manifestacionoj skupštini govorio je predsjednik kotarske organizacije Stipo Radmann. Poslije njegova govora pjevalio je Hrvatsko pjevačko društvo »Nada« pjesmu »Hrvatska seljačka sloga«. Svećenik Frane Vlatković održao je govor u kojem je u kratkim crtama prilazao život i rad dra Vladka Mačka. Zatim je govorio narodni zastupnik Mesud Kulenović, koji je pozdravio predsjednika i čestitao.

Ova velebna skupština je završena pjevanjem »Lijepu našu«. Poslani su pozdravni brzajavi velikom svečaru dra Vladku Mačku i bolesnom narodnom zastupniku dra Filipu Čondriću, koji se nalazi u Sloveniji. U 4 sata poslije podne počela je u Hrvatskom domu pučka zabava, koja je potrajala do kasno u noć i na kojoj je jedna od glavnih atrakcija bio krasni vatromet.